

Marokko

De Hoge Atlas, oases en het Saghrogebergte

RENSKE ONDERWEG NAAR DE VALLEIN AMGUIS

TEKST Laura Seinstra

FOTO'S Laura Seinstra en deelnemers

Hier zijn geen decadente wijngaarden. Hier vind je alleen de elementen, de elementen waarnaar een mountainbiker op zoek is. Leegte, warmte, wind, stenen, rotsen, weggeslagen wegen, rivieren buiten hun oevers om te doorkruisen. Wat de dag brengt, weet je pas als je moe maar voldaan aan het einde van een dag aan de muntthee nipt bij een Berberherberg of bij een Berberfamilie thuis. Na een simpele douche zoek je je slaappleaats op, op een dun matje samen met je vijftien of twintig lotgenoten. Of lotgenotes?

Onze reis was een belevenis met veertien heren en zeven dames. Best veel dames, 33%. Allemaal dames die openstonden voor het avontuur. Die meestal niet wisten waar ze aan begonnen. En dan blijkt de reis het aan het einde toch een verrijking te zijn van al je mountainbike-ervaringen. Een avontuur om nooit te vergeten!

TransAtlasBike was de organisatie waaraan we ons geconformeerd hadden. Voor een scherpe prijs toch zo'n verzorgde reis voorgeschoteld krijgen, wie wil dat nou niet?

De dag na de aanslag in Marrakech op Café Argána op het Djemaa el-Fna-plein gingen tassen, deelnemers en fietskoffers met eigen full suspension bikes het vliegtuig in. Vluchten op Marrakech zijn voordelig te boeken. En er zijn diverse aanvliegroutes vanuit Duitsland, Nederland en België. Vier of vijf uur later sta je in een andere wereld, een ander cultuur en een fijn klimaat.

Marokko? Marokko als het Nederlandse? Integendeel, Marokko op het Afrikaanse continent is echt anders. Divers, avontuurlijk, minder ontwikkeld, bijzonder en inspirerend als het gaat om mountainbiken. Als je verwacht dat de Cape Epic ruig terrein onder de banden door laat glijden: Marokko is daar gelijkwaardig aan. Onherbergzaam, ruig en mooi, misschien wel mooier en zeker mystieker.

ADJE RICHTING DE TOP VAN DE TIZI TAZAZERT PAS

VERGEZICHT VULKANISCHE SAGHRO-GEBERGTE, AFDALING VAN DE TIZI TAZAZERT

VEEL LOPEN BIJ DE ROTSMFORMATIE BAB-N-ALI

Bij het verlaten van Marrakech krijg je het leven buiten de voor Marokkaanse begrippen moderne stad te zien. Doorleefde ezeltjes trekken een kar met goederen, de huisjes zijn sober, kinderen op blote voeten spelen buiten. Een inspirerende wereld, niet vergelijkbaar met onze materialistische rijkdom. Al na een paar uur slingeren over het goede hoofdwegennet doemen de eerste echte bergen op. Het wordt stil in de bus. Stiekem klim je naar een hoogvlakte. Tijdens ons bezoek waren de toppen flink besneeuwd en de eerste koude, regenachtige dag was het begin van het avontuur. Niet helemaal wat je verwacht bij een

bezoek aan Marokko begin mei. Het weer heeft ons de rest van de week vrijwel niet meer in de steek gelaten. De bus stopt boven op de Tizi-n-Tichka pas op 2000 meter. Fietsen van de bus, kleding aan, regenjasje, Camelbak op de rug, remmen los en gaan! De afdaling bezorgde ons direct natte benen en billen. Gelukkig was het wel gestopt met regenen, de stroompjes moesten echter nog hun weg vinden naar het laagste punt. Uiteraard moeten op de eerste dag de kaarten geschud worden als het gaat om wie er het beste fietst. De heren gingen als wilden van start en probeerden al direct de gids eruit te rijden. Ikzelf bleef lekker achteraan bungelen tussen een aantal dames. Even de kat uit de boom kijken. Starten op een hoogvlakte van 1800 meter is niet niks. Bij de eerste heuvel ben je compleet buiten adem,

terwijl je jezelf afvraagt: zo steil is het toch ook weer niet? Pas na drie dagen begint de hoogte te wennen. Reden temeer om het rustig aan te blijven doen en vooral te genieten van hetgeen er om je heen te zien is. De Atlas is zo'n andere wereld. Je kunt er niet alleen mountainbiken als een crack, maar de omgeving is ook zo bijzonder, wijds en mooi. De kale vlaktes en de leegte. De vergezichten zijn adembenemend. Dit kun je alleen beleven door het mee te maken. Nico, één van de mannelijke deelnemers, zei tijdens de afdeling van de Tizi Tazazert tegen mij: "Ik wil hier blijven!". Het uitzicht na iedere bocht is anders en is de moeite waard van een foto en een moment om stil te staan. Ik ben zelf ook nog nooit zo vaak gestopt.

IETS VOOR DAMES?

De zesdaagse tocht met diverse afstanden is er één voor diverse deelnemers, dus ook voor dames die wat minder durf hebben en minder getraind zijn is het geen probleem om mee te

HEREN EN DAMES IN DE KLIM VAN DE TIZI TAZAZERT PAS

DE BEZEMWAGEN HEEFT HET OOK NIET MAKKELIJK

BIVAK ONDERWEG, 'TENTJES 'IN THE MIDDLE OF NOWHERE'

WOESTIJNLANDSCHAP TOT AAN DE VOET VAN HET SAGHRO-GEBERGTE

EMILY PASSEERT ROTSFORMATIE BAB-N-ALI

INGE EN DAGMAR VLAK VOOR NKOB

BARBARA OP DE TOP VAN DE TIZI TAZARET PAS 2200 METER

gaan. De afstanden worden aangepast aan de groepssamenstelling. Bovendien kun je altijd in de volgwagen stappen als je het niet meer ziet zitten. Vaak is er een lange en een korte afstand. Tevens zijn er diverse gidsen die zorgen dat je meekunt met het groepje van jouw tempo. Er is tijd en ruimte genoeg voor een pauze, een foto of om locals, die af en toe uit het niets verschijnen, te ontmoeten.

Die mountainbikers zijn wel een vreemde gewaarwording voor sommige locals. Het kan je een vrij decadent gevoel bezorgen als je zo door de armere gebieden rijdt met een MTB van 3000 euro en zes begeleiders op een groep van 21. De organisatie zorgt ervoor dat je van begin tot eind onder de pannen bent. Alles wordt geregeld. De routes zijn divers en doorkruisen diverse gebieden en streken, van oases tot lavasteenge-

bergten. Met je slaapplaats word je ongemerkt gedegradeerd van hotel tot een tentje in the middle of nowhere. Maar wel met de mooiste sterrenhemel! En je eindigt dan weer in een luxe kasbah, dat is een ommuurde woning met één of twee toegangspoorten.

De zes man sterke begeleiding bestaat uit koks, gidsen en chauffeurs. Iedere dag word je ver-

BERBER VERZORGER SCHENKT MUNT THEE

wend met een ontbijt, lunch en diner. Niet op al te gezette tijden en verwacht ook vooral geen culinaire hoogstandjes. Bij zo'n avontuurlijke reis past dat ook niet. Een beetje back to basics kan geen kwaad.

Je maagdarmsstelsel krijgt echter wel wat te verduren, dus wees daar wel op voorbereid, voor zover dat gaat.

Belevenissen van Barbara

We fietsen met z'n allen op een lekker breed pad en de zenuwen spelen mij parten: kan ik dit wel? Maar het is mooi, overweldigend en ondanks het trieste weer geniet ik volop van de weggetjes die we inslaan. 58 Kilometer verder zijn we aangekomen in Ouarzazate voor onze eerste overnachting in de Hoge Atlas.

De tweede dag is het beter weer geworden en het landschap is een stuk kleurrijker. We rijden een stukje met de bus en op een braakliggend terrein worden de fietsen uitgeladen en nagekeken. Daarna gaan we op pad. We beginnen vandaag op een woestijnplateau en dat is werkelijk ongelooflijk mooi. Met een groep fiets je in een wereld waar je niets en niemand tegen komt. Na de lunch beklimmen we aan de Talouite-pas en dat hebben we geweten. Emily staat al stil bij het begin van de beklimming. Zij heeft het met heel veel moeite tot boven geschopt. Inge heeft bij de eerste kilometer een krampaanval en moet verder mee in de Jeep. Laura is de fotografe, die fluitend op en neer fietst om iedereen te fotograferen. Adje fietst stug door, die is wel wat gewend. Dagmar en ik praten elkaar naar boven. We zullen het halen, al duurt het de hele dag! Het is de mooiste klim die ik ooit heb gedaan. Eenmaal boven waaien we bijna weg, dus na een kwartiertje besluiten we om te beginnen aan de afdaling. Nou, die is behoorlijk pittig! Weer allemaal grote, losse stenen. De klim was 5 km en de afdaling ook, maar die lijkt ineens een stuk steiler.

Na de lunch geeft iedereen gehoor aan de middagoptie: een klein extra lusje inclusief een rivercrossing, die mij natte schoenen bezorgt. De nacht brengen we door in een mooie Berberherberg.

Op dag drie zijn er twee routes mogelijk. Je mag kiezen tussen een lange of korte route. Ik kies voor de korte om er zeker van te zijn dat ik het de hele week vol hou. Alle dames besluiten hetzelfde en zo wordt het een ware damesdag. Alle dames doen weer dapper mee aan de rivercrossing en we vervolgen onze weg door mooie dorpjes aan de kant van een berghelling. Bij de lunch komt iedereen weer bij samen. Het laatste deel gaat over een enorme vlakte in de richting van de voet van het Saghro gebergte. We slapen bij een Berberfamilie. Met tien op een zaal lekker warm in je eigen slaapzak, dames en heren gemengd en geen privacy.

Als we wakker zijn en het ontbijt achter de kiezen hebben, begint dag vier. Deze dag is samen met dag vijf wel het spectaculairst qua landschap en uitdaging. De potjes broekenzalf worden 's morgens nog even extra

gebruikt. Er blijken twee dames te zijn die deze niet gebruikten en die konden dus letterlijk op de blaren zitten. Zij waren zeer gelukkig met mijn zalf. Dat is het leuke van zo'n groep: betere teambuilding bestaat er niet!

Met een lekkere aanloop klim ik naar 2200 meter, de Tizi Tazazert. Dit is een aparte gewaarwording. Als ik dan weer ga afdalen, worden er talloze foto's gemaakt van iedereen. Ik ben nu ook al wat gewend en we zijn al over de helft van de reis. Het is dus tijd voor een bivaknacht, met een tentje in het niets. We genieten van de zonsondergang. De week is geslaagd, nu al. Geen dame meer die er over in zit dat ze het wellicht niet haalt. Nu is het gewoon leuk.

Als de vijfde dag is gestart, hebben we de hele ochtend nodig om door een stuk ruig berglandschap te fietsen waar het voor de volgauto onmogelijk is om mee te rijden. Het is een zogenaamd ezelpad en hier moet ik het dus echt volhouden. De valpartijen zijn niet van de lucht en er wordt door de dames meer gelopen dan gefietst. Het valt me op dat wij best wel stoere dames zijn, want telkens weer proberen we op de fiets te stappen om vervolgens vijf meter verderop weer te gaan lopen. 's Middags kunnen we weer gewoon fietsen en door die route van vanmorgen lijkt het wel of ik veel beter ben geworden. Al die losse stenen doen me niets meer. Na een nachtje in een tent op een matje en deze onmenselijke rit van vandaag ben ik trots op mijn prestaties. Tot slot moeten we nog een heel stuk over de vlakte. De finale over een singletrack is een ware beloning en als we in het stadje Nkob aankomen, mogen we kiezen: nog een fietsrondje of naar de luxe herberg met zwembad? Drie maal raden waar ik en de rest van de vrouwelijke deelnemers voor hebben gekozen...

De laatste dag was een mooie. We reden door een groene, met palmen omgeven route. Een die na 30 kilometer het eindpunt was van deze prachtige week. Ik kan nu met recht zeggen dat ik kan mountainbiken. Want mountainbikend door Marokko leer je het wel!

Babs

Het mooie van een reis met onbekende deelnemers en deelnemers is dat je niet weet wie en wat je kunt verwachten. Ik denk dat kenmerkend van zo'n insteek is dat je ongemerkt naar elkaar toe trekt als groep. Als lotgenoten beleef je het avontuur samen. Je moet er samen wat van maken en je bent op elkaar aangewezen. De solidariteit is goed merkbaar. Het feit dat je mountainbiken als gezamenlijk interesse hebt, werkt natuurlijk altijd mee. Elke avond en ochtend valt er dus genoeg te vertellen over ervaringen, kennis en hetgeen je die dag of de dag ervoor hebt meegemaakt.

Als dame hoop ik andere dames te kunnen enthousiasmeren: speel je met de gedachte om zo'n reis te maken, zet deze gedachte dan om in het boeken van zo'n trip. Van alle dames - en er waren er een aantal die niet wisten waar ze aan begonnen - is er geen enkele die geen fantastische week heeft gehad, ondanks dat je wel heel wat voor je kiezen krijgt. Als je een beetje flexibel bent, het allemaal over je heen kunt laten komen en avontuurlijk bent ingesteld, moet de reis wel een succes worden!

En dames, vergeet niet om jezelf na afloop van een week afzien te belonen met minimaal één overnachting in één van de prachtige riads in de oude stad van Marrakech. En verwen je zelf met een echte stevige hammamsessie, om geschrobd en uitgerust huiswaarts te keren.

EEN FOTO IN RUIL VOOR SNOEP

LAURA TUSSEN BA-N-ALI EN DE VALLEI AMGUIIS

GROEPSFOTO IN DE SCHADUW VAN WAT PALMBOMEN

FACTSHEET

DE ETAPPES:

Etappe 1: Transfer Marrakech – Telouet, Telouet naar Ouarzazate

Afstand: 58 kilometer
Hoogtemeters: 896

Etappe 2: Transfer naar Kelaâ Mgouna, Kelaâ Mgouna naar Boutharar

Afstand: 41 kilometer
Hoogtemeters: 857

Etappe 3: Van Boutharar naar de voet van het Saghrogebergte

Afstand: 47 kilometer
Hoogtemeters: 501

Etappe 4: Van de voet van het Saghrogebergte via de pas Tizi Tazazert naar Bab-n-Ali

Afstand: 39 kilometer
Hoogtemeters: 703

Etappe 5: Bab-n-Ali naar Nkob

Afstand: 33 kilometer
Hoogtemeters: 421

Etappe 6: Van Nkob naar de Draa-vallei

Afstand: 30 kilometer
Hoogtemeters: 268

FACTS:

Organisatie: TransAtlasBike
www.atlas-mountainbiking.com

Passen: Talouite-pas, Tizi Tazazert-pas (2200 m)

Valleien: de Vogelvallei, de M'Gounvallei, de Rozenvallei, de Dadesvallei, de Vallei van El Hot, de Vallei Amguis, de Vallei Taoudachte, de Draa-vallei

Plateau's: Plateau van Azarar

Highlights: Ksar Ait Benhadou, rotsformatie Bab-n-Ali, vulkanisch massief Djbel Saghro, waterval Iminougoulize in de kloven van Afourar, diverse palmoases

Slaapplaatsen: hotel, Berberherberg, thuis bij Berbergezin, tentje onder de sterrenhemel, kasbah (ommuurde herberg)

Verzorging: geheel verzorgd, volgwagen, bagagevervoer en eigen catering

Nationale drank: muntthee

Nationale soep: harira

Tegenvaller (voor sommigen): alcoholische versnaperingen zijn schaars